״הלכה כמותו״ — 300 הלכות במשנה

דף עבודה בעקבות רבי יוסי בן חלפתא

שם: _____ כיתה: _____

המעשה — הסיפור המלא

להלן מערך חינוכי, רגשי ומרתק על רבי יוסי בן חלפתא וסוד 300 ההלכות. הסיפור מעובד בקפידה עבור בנים בכיתות ב׳-ד׳ (חינוך דתי-לאומי), תוך שימוש בעקרונות פדגוגיים, תיאורים חושיים, סטוריטלינג מותח, והקפדה גמורה על כבוד התורה וחכמיה.

הסיפור מנוקד במלואו כנדרש.

פְּתִיחָה: רַעַם קָדוֹשׁ בַּגָּלִיל

יָלָדִים, סִגְרוּ אֶת הָעֵינַיִם רֶגַע אֶחָד.

נַסּוּ לְדַמְיֵן שֶׁאַתֶּם עוֹמְדִים מוּל סֶלַע עָנָק בְּאֶמְצַע הַיָּם, וְגַלִּים עֲצוּמִים שֶׁל מַיִם מִתְנַפְּצִים עָלָיו בְּרַעַשׁ אַדִּיר: טְרַאח! בּוּם! קוֹלוֹת חֲזָקִים שֶׁמַּרְעִידִים לָכֶם אֶת הַבֶּטֶן.

כָּךְ בְּדִיּוּק, וַאֲפִלּוּ יוֹתֵר מִזֶּה, נִשְׁמַע בֵּית הַמִּדְרָשׁ בָּעִיר צִפּוֹרִי שֶׁבַּגָּלִיל, לִפְנֵי קָרוֹב לְאַלְפַּיִם שָׁנָה.

אַךְ זֶה לֹא הָיָה רַעַשׁ שֶׁל סְעָרָה, זֶה הָיָה רַעַשׁ קָדוֹשׁ, הָרַעַשׁ הֵכִי יָפֶה בָּעוֹלָם – רַעַשׁ שֶׁל תּוֹרָה! עֲשָׂרוֹת תַּלְמִידֵי חֲכָמִים, תַּלְמִידָיו הַקְּדוֹשִׁים שֶׁל רַבִּי עֲקִיבָא, יָשְׁבוּ עַל סַפְסָלֵי עֵץ עֲבִים. רֵיחַ נָעִים שֶׁל גְּוִילִים יְשָׁנִים שֶׁל סִפְרֵי קֹדֶשׁ וְשֶׁל שֶׁמֶן זַיִת טָהוֹר מִלֵּא אֶת חֲלַל הָאֲוִיר. קַרְנֵי שֶׁמֶשׁ זְהֻבּוֹת חָדְרוּ דֶּרֶךְ הַחַלּוֹנוֹת וְהֵאִירוּ אֶת גַּרְגְּרֵי הָאָבָק שֶׁרָחֲפוּ בָּאֲוִיר, וְאֶת הַפָּנִים הַזּוֹרְחוֹת שֶׁל הַלּוֹמְדִים.

הַתַּנָּאִים הַקְּדוֹשִׁים אָהֲבוּ אֶת הַתּוֹרָה יוֹתֵר מִכָּל דָּבָר אַחֵר. כַּאֲשֶׁר דָּנוּ בִּשְׁאֵלָה הִלְכָתִית – לְמָשָׁל, הַאִם מַאֲכָל מְסֻיָּם מֻתָּר אוֹ אָסוּר לַאֲכִילָה בְּשַׁבָּת? – הֵם הָיוּ מִתְוַכְּחִים בְּלַהַט עָצוּם.

רַבִּי מֵאִיר – שֶׁהָיָה אָדָם שֶׁשִּׂכְלוֹ מָהִיר כְּמוֹ בָּרָק – הָיָה טוֹעֵן: ״מֻתָּר! מֻתָּר! מֵתָּר גָּמוּר! וְיֵשׁ לִי עֶשְׂרִים רְאָיוֹת לְכָךְ!״.

וּמִיָּד קָפַץ רַבִּי יְהוּדָה כְּנֶגְדּוֹ, בְּקוֹל רוֹעֵם וּבְעֵינַיִם בּוֹרְקוֹת: ״מָה פִּתְאוֹם! זֶה אָסוּר! וַאֲנִי אֶסְתֹּר אֶת כָּל הָרְאָיוֹת שֶׁלְּךָ!״.

זוֹ הָיְתָה מַחֲלֹקֶת לְשֵׁם שָׁמַיִם. הֵם לֹא רָבוּ חֲלִילָה כְּדֵי שֶׁמִּישֶׁהוּ יַרְגִּישׁ חָזָק וְחָכָם, הֵם רָבוּ כִּי הֵם חִפְּשׂוּ אֶת הָאֱמֶת, רָצוּ לָדַעַת בְּדִיּוּק מָה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא צִוָּה בַּתּוֹרָה!

הֶחָכָם הַשּׁוֹתֵק בַּפִּנָּה

אֲבָל בְּתוֹךְ כָּל הָרַעַשׁ וְהַוִּכּוּחִים, אִם הֱיִיתֶם בָּאִים לַפִּנָּה וּמִסְתַּכְּלִים הֵיטֵב, הֱיִיתֶם רוֹאִים שָׁם חָכָם אֶחָד קָדוֹשׁ. שְׁמוֹ הָיָה רַבִּי יוֹסֵי בֶּן חַלַפְתָּא.

בַּזְּמַן שֶׁכֻּלָּם הֵרִימוּ קוֹל וְהֵבִיאוּ הוֹכָחוֹת מְהִירוֹת, רַבִּי יוֹסֵי עָשָׂה מַשֶּׁהוּ אַחֵר לְגַמְרֵי.

רַבִּי יוֹסֵי הָיָה... שׁוֹתֵק.

הוּא הָיָה מַעֲצִים אֶת עֵינָיו בְּחָזְקָה. כַּפּוֹת יָדָיו חִבְּקוּ אֶת הַגְּמָרָא. הוּא הִקְשִׁיב בְּרִכּוּז עָצוּם לְכָל מִלָּה שֶׁאָמַר רַבִּי מֵאִיר, וְאָז הִקְשִׁיב לְכָל מִלָּה שֶׁאָמַר רַבִּי יְהוּדָה. הוּא שָׁמַע אֶת הַכֹּל, צְלִיל אַחַר צְלִיל.

רַבִּי יוֹסֵי יָדַע כִּי כְּדֵי לִמְצֹא אֶת הָאֱמֶת הַטְּהוֹרָה שֶׁל הַתּוֹרָה, לֹא צָרִיךְ לְמַהֵר. הוּא יָרַד בְּמַחֲשַׁבְתּוֹ עָמֹק-עָמֹק, לַשֹּׁרֶשׁ שֶׁל הַהֲלָכָה. הוּא שָׁקַל בְּדַעְתּוֹ: לָמָּה רַבִּי מֵאִיר אָמַר כָּךְ? הַאִם הַהוֹכָחָה שֶׁלּוֹ מֻשְׁלֶמֶת? הַאִם דִּבְרֵי רַבִּי יְהוּדָה יְשָׁרִים לַהֲלָכָה?

אֲנָשִׁים פְּשׁוּטִים שֶׁהָיוּ נִכְנָסִים, הָיוּ אוּלַי חוֹשְׁבִים עָלָיו: ״אוּלַי רַבִּי יוֹסֵי לֹא יוֹדֵעַ אֶת הַתְּשׁוּבָה? לָמָּה הוּא לֹא מְדַבֵּר?״.

אֲבָל תַּלְמִידֵי הַחֲכָמִים יָדְעוּ, שֶׁשְּׁתִיקָתוֹ שֶׁל רַבִּי יוֹסֵי עֲמֻקָּה וַחֲזָקָה יוֹתֵר מִמַּאָה צְעָקוֹת.

הָרָגַע שֶׁבּוֹ הַמַּיִם מַשְׁקִיטִים אֶת הָאֵשׁ

וְאָז, הִגִּיעַ הָרֶגַע הַגָּדוֹל.

רַבִּי יוֹסֵי הָיָה פּוֹקֵחַ אֶת עֵינָיו. קוֹמְתוֹ זָקְפָה; וּמַבָּטוֹ הָיָה שָׁלֵו כְּמֵימֵי שִׁלֹּחַ הַשּׁוֹקְטִים מֵעַל אֲגַם מִתְגּוֹעֵעַ. הוּא הֵרִים מְעַט אֶת אֶצְבָּעוֹ. בְּאוֹתוֹ רֶגַע קָרָה קֶסֶם בְּבֵית הַמִּדְרָשׁ שֶׁל צִפּוֹרִי.

כָּל הַחֲכָמִים – כֻּלָּם! – הִשְׁתַּתְּקוּ בְּבַת אַחַת. רַבִּי מֵאִיר עָצַר אֶת דְּבָרָיו בְּאֶמְצַע מִשְׁפָּט. רַבִּי יְהוּדָה יָשַׁב בִּנְשִׁימָה עֲצוּרָה. דְּמָמָה דַּקָּה יָרְדָה עַל הָאוּלָם הֶעָנָק.

"מָה שְׁמוּעָה יֵשׁ בְּפִי רַבִּי יוֹסֵי?" לָחֲשׁוּ הַתַּלְמִידִים.

רַבִּי יוֹסֵי לֹא צָעַק. הוּא לֹא דָּפַק בְּזַעַם עַל הַשֻּׁלְחָן. בְּקוֹל שָׁקֵט, נָעִים וְרָךְ, הוּא חִלֵּק אֶת הַהֲלָכָה: "רַבּוֹתַי הַקְּדוֹשִׁים, מָה שֶּׁאָמַר אָחִי, רַבִּי מֵאִיר, נָכוֹן הוּא לְמִקְרֶה אֶחָד. אַךְ בַּמִּקְרֶה שֶׁלָּנוּ – הַדִּין הוּא אָסוּר, וּמַדּוּעַ? כִּי יֵשׁ טַעַם עָמֹק בַּתּוֹרָה שֶׁאוֹמֵר כָּךְ וְכָךְ..."

הַמִּלִּים שֶׁלּוֹ הָיוּ מְסֻדָּרוֹת. הַהִגָּיוֹן שֶׁלּוֹ הָיָה בָּרוּר וְיָשָׁר כְּמוֹ חֵץ. אִי אֶפְשָׁר הָיָה לְהִתְוַכֵּחַ עִם הַסְּבָרָה הַטְּהוֹרָה וְהַחַדָּה שֶׁלּוֹ.

הַתַּנָּאִים הַגְּדוֹלִים, שֶׁלִּפְנֵי רֶגַע הִתְוַכְּחוּ בְּלַהַט מִי צוֹדֵק, רָאוּ אֶת הָאֱמֶת. הֵם לֹא הִתְבַּיְּשׁוּ לְהוֹדוֹת לְרַבִּי יוֹסֵי. הֵם רָאוּ שֶׁרַבִּי יוֹסֵי אוֹמֵר תּוֹרָה שֶׁיְּרֻדָּה מֵהַשָּׁמַיִם.

הַהַחְלָטָה שֶׁל רַבִּי יְהוּדָה הַנָּשִׂיא

שָׁנִים לְאַחַר מִכֵּן, קָם הַמַּנְהִיג הֶעָצוּם, רַבִּי יְהוּדָה הַנָּשִׂיא. הוּא זֶה שֶׁעָרַךְ אֶת ה"מִּשְׁנָה" – הַסֵּפֶר שֶׁמְּאַגֵּד בְּתוֹכוֹ אֶת כָּל סוֹדוֹת הַתּוֹרָה שֶׁבְּעַל-פֶּה שֶׁעָבְרוּ מִדּוֹר לְדוֹר עַד מֹשֶׁה רַבֵּנוּ!

רַבִּי יְהוּדָה הַנָּשִׂיא קָבַע כְּלָל יְסוֹד עָצוּם וּמַרְעִישׁ, שֶׁנִּשְׁמַר עַד הַיּוֹם הַזֶּה: "בְּכָל מָקוֹם שֶׁרַבִּי יוֹסֵי בֶּן חַלַּפְתָּא מִתְוַכֵּחַ עִם אֶחָד מֵחֲבֵרָיו... הֲלָכָה כְּרַבִּי יוֹסֵי!".

תָּבִינוּ, יְלָדִים, אֵיזֶה כָּבוֹד אָדִיר זֶה! הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא צִוָּה עָלֵינוּ מִפִּיעֵי שֶׁנִּפְסֹק הֲלָכָה כְּמוֹ רַבִּי יוֹסֵי בֶּן חַלַּפְתָּא בְּכָל דָּבָר שֶׁהוּא אוֹמֵר!

וּמַדּוּעַ? הַגְּמָרָא הַקְּדוֹשָׁה מַסְבִּירָה בִּשְׁתֵּי מִלִּים סוֹדִיּוֹת שֶׁשָּׁוֹוֹת הַכֹּל: "דְּנִימּוּקוֹ עִמּוֹ" (שֶׁהַטַּעַם שֶׁלּוֹ, הַסְּבָרָה שֶׁלּוֹ, אִתּוֹ). רַבִּי יוֹסֵי לְעוֹלָם לֹא זָרַק מִלִּים מֵהַשָּׁרְווּל בִּשְׁבִיל לְנַצֵּחַ; לְכָל הֲלָכָה שֶׁאָמַר, הָיָה לוֹ מָקוֹר, יְסוֹד וְטַעַם עָמֹק וְאֲמִתִּי.

וּמָה הָיְתָה הַתּוֹצָאָה?

בַּמִּשְׁנָה הַקְּדוֹשָׁה שֶׁאֲנַחְנוּ לוֹמְדִים הַיּוֹם, יֵשְׁנָן לֹא פָּחוֹת מִ- 300 הֲלָכוֹת (שָׁלֹשׁ מֵאוֹת מִשְׁנָיוֹת!) שֶׁנִּפְסְקוּ לְמַעֲשֶׂה לְדוֹרוֹת עַל פִּי פְּסָק הֲלָכָה הַטָּהוֹר, הַשָּׁקֵט וְהֶחָכָם שֶׁל רַבִּי יוֹסֵי בֶּן חַלַּפְתָּא הֶעָנָיו מֵהָעִיר צִפּוֹרִי.

א. שְׁאֵלַת פְּתִיחָה (לִפְנֵי הַסִּפּוּר):

"יְלָדִים, שְׁאֵלָה שֶׁבּוֹחֶנֶת הִגָּיוֹן: כְּשֶׁיֵּשׁ וִכּוּחַ בֵּין שְׁנֵי יְלָדִים בַּכִּתָּה אוֹ בַּחָצֵר, מִי בְּדֶרֶךְ כְּלָל מְנַצֵּחַ בַּוִּכּוּחַ? מִי שֶׁצּוֹעֵק הֲכִי חָזָק? מִי שֶׁמְּדַבֵּר הֲכִי מַהֵר?

הַיּוֹם נִלְמַד עַל חָכָם גָּדוֹל, חָכָם קָדוֹשׁ שֶׁכְּמַעַט אַף פַּעַם לֹא דִּבֵּר הָרִאשׁוֹן בַּוִּכּוּחַ, הוּא בְּדֶרֶךְ כְּלָל כָּלָל יָשַׁב וְשָׁתַק... אֲבָל כְּשֶׁסִּיֵּם שְׁתִיקָתוֹ – הַהֲלָכָה שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל נִקְבְּעָה כְּמוֹתוֹ לָנֶצַח!"

ב. הֶעָרוֹת בְּצוּעַ (סטוֹרִיטֶלִינְג):

ג. הַמְלָצוֹת לְשִׁקּוּפִיּוֹת לַמַּצֶּגֶת (אִם מְכִינִים):

ד. פְּעִילוּת מְסַכֶּמֶת בַּכִּתָּה (לְאַחֲרֵי הַסִּפּוּר):

מִשְׂחַק מִשְׁנָיוֹת שֶׁל "דְּנִימּוּקוֹ עִמּוֹ"

מָצְאוּ וְהָבִיאוּ לַכִּתָּה מִשְׁנָה אַחַת שֶׁבָּהּ רַבִּי יוֹסֵי חוֹלֵק עַל תַּנָּאִים (לְמָשָׁל אָבוֹת אוֹ בְּרָכוֹת אוֹ שַׁבָּת בְּרָמָה שֶׁמַּתְאִימָה לַגִּיל).

תְּנוּ לַיְלָדִים לִקְרֹא אֶת מָה שֶׁאָמַר חָכָם א' בְּקוֹל, וְאֶת מָה שֶׁעָנָה רַבִּי יוֹסֵי לִקְרֹא בְּלַחַשׁ וּבְעִיּוּן אִטִּי .

שַׁאֲלוּ אֶת הַיְלָדִים: "מָה הָיָה הַהִגָּיוֹן ('נִימּוּקוֹ') שֶׁל רַבִּי יוֹסֵי כָּאן?" (אִפְשָׁרוּ לָהֶם לַחְשֹׁב כַּמָּה דַּקּוֹת בְּשֶׁקֶט, כְּמוֹתוֹ, לִפְנֵי שֶׁהֵם אוֹמְרִים אֶת הַתְּשׁוּבָה!).

הַמְּקוֹרוֹת לַסִּפּוּר:

מקורות: המקורות מופיעים בקובץ המקורי.

1. שאלות ידע מתוך הַסִיפּוּר

א. בתחילת הסיפור נאמר: "להלן מערך חינוכי, רגשי ומרתק על רבי יוסי בן חלפתא וסוד 300 ההלכות." — מה קרה מיד לאחר מכן?

ב. מדוע התרחש הדבר המתואר במשפט: "רֵיחַ נָעִים שֶׁל גְּוִילִים יְשָׁנִים שֶׁל סִפְרֵי קֹדֶשׁ וְשֶׁל שֶׁמֶן זַיִת טָהוֹר מִלֵּא אֶת חֲלַל הָאֲוִיר."?

ג. כיצד הגיב רבי יוסי בן חלפתא למצב המתואר: "אֲבָל בְּתוֹךְ כָּל הָרַעַשׁ וְהַוּפּוּחִים, אִם הֱיִיתֶם בָּאִים לַפִּנָּה וּמִסְתַּכְּלִים הֵיטֵב, הֱיִיתֶם רוֹאִים שָׁם חָכָם אֶחָד קָדוֹשׁ."?

ד. מה השתנה בין "בְּאוֹתוֹ רֶגַע קָרָה קֶסֶם בְּבֵית הַמִּדְרָשׁ שֶׁל צִפּוֹרִי." לבין "שָׁנִים לְאַחַר מִכֵּן, קֶם הַמַּנְהִיג הֶעָצוּם, רַבִּי יְהוּדָה הַנָּשִׂיא."?

ה. כיצד הגיע הסיפור אל האירוע: "הַיּוֹם נִלְמַד עַל חָכָם גָּדוֹל, חָכָם קָדוֹשׁ שֶׁכְּמַעַט אַף פַּעַם לֹא דִּבֵּר הָרִאשׁוֹן בַּוּפּוּחַ, הוּא בְּדֶרֶךְ כְּלָל יָשַׁב..."?

2. השלימו פרטים מדויקים מן הסיפור

א. להלן מערך חינוכי, רגשי ומרתק על רבי יוסי בן חלפתא וסוד 300 _____ .

ב. כָּךְ בְּדִיּוּק, וַאֲפִלּוּ יוֹתֵר מִזֶּה, נִשְׁמַע בֵּית הַמִּדְרָשׁ בָּעִיר צִפּוֹרִי שֶׁבַּגָּלִיל, לִפְנֵי קָרוֹב לְאַלְפַּיִם _____.

ג. רֵיחַ נָעִים שֶׁל גְּוִילִים יְשָׁנִים שֶׁל סִפְרֵי קֹדֶשׁ וְשֶׁל שֶׁמֶן זַיִת טָהוֹר מִלֵּא אֶת חֲלַל _____.

ד. רַבִּי מֵאִיר – שֶׁהָיָה אָדָם שֶׁשִּׂכְלוֹ מָהִיר כְּמוֹ בָּרָק – הָיָה טוֹעֵן: "_____!

ה. אֲבָל בְּתוֹךְ כָּל הָרַעַשׁ וְהַהִתְפּוֹחִים, אִם הֱיִיתֶם בָּאִים לַפִּנָּה וּמִסְתַּכְּלִים הֵיטֵב, הֱיִיתֶם רוֹאִים שָׁם חָכָם אֶחָד _____.

נכון או לא נכון — על פי פרטי הסיפור

משפט מן המעשה או שינוי שלו	נכון	לא נכון	תקנו או הביאו הוכחה
כָּךְ בְּדִיּוּק, וַאֲפִלּוּ יוֹתֵר מִזֶּה, נִשְׁמַע בֵּית הַמִּדְרָשׁ בָּעִיר צִפּוֹרִי שֶׁבַּגָּלִיל, לִפְנֵי קָרוֹב לְאַלְפַּיִם שָׁנָה.	□	□	
בסיפור לא התרחש הדבר הבא: רַבִּי מֵאִיר – שֶׁהָיָה אָדָם שֶׁשִּׂכְלוֹ מָהִיר כְּמוֹ בָּרָק – הָיָה טוֹעֵן: "מֻתָּר!	□	□	
רַבִּי יוֹסֵי יָדַע כִּי כְּדֵי לִמְצֹא אֶת הָאֱמֶת הַטְּהוֹרָה שֶׁל הַתּוֹרָה, לֹא צָרִיךְ לְמַהֵר.	□	□	
בסיפור לא התרחש הדבר הבא: אִי אֶפְשָׁר הָיָה לְהִתְוַכֵּחַ עִם הַסְּבָרָה הַטְּהוֹרָה וְהַחַדָּה שֶׁלּוֹ.	□	□	
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא צִוָּה עָלֵינוּ מִסִּינַי שֶׁנִּפְסֹק הֲלָכָה כְּמוֹ רַבִּי יוֹסֵי בֶּן חֲלַפְתָּא בְּכָל דָּבָר שֶׁהוּא אוֹמֵר!	□	□	

3. מה היה ראשון?

כתבו ליד כל אירוע מספר מ־1 עד 5 לפי סדר התרחשותו בסיפור.

□ אֲבָל תַּלְמִידֵי הַחֲכָמִים יָדְעוּ, שֶׁשִּׁתִּיקָתוֹ שֶׁל רַבִּי יוֹסֵי עֲמֻקָּה וַחֲזָקָה יוֹתֵר מִמַּאָה צְעָקוֹת.

□ להלן מערך חינוכי, רגשי ומרתק על רבי יוסי בן חלפתא וסוד 300 ההלכות .

□ תְּנוּ לַיְלָדִים לִקְרֹא אֶת מָה שֶׁאָמַר חָכָם א׳ בְּקוֹל, וְאֶת מָה שֶׁעָנָה רַבִּי יוֹסֵי לִקְרֹא בְּלַחַשׁ וּבְעִיּוּן אִטִּי .

□ הַתַּנָּאִים הַקְּדוֹשִׁים אָהֲבוּ אֶת הַתּוֹרָה יוֹתֵר מִכָּל דָּבָר אַחֵר.

□ הוּא זֶה שֶׁעָרַךְ אֶת הַ"מִּשְׁנָה" – הַסֵּפֶר שֶׁמְּאַגֵּד בְּתוֹכוֹ אֶת כָּל סוֹדוֹת הַתּוֹרָה שֶׁבְּעַל-פֶּה שֶׁעָבְרוּ מִדּוֹר לְדוֹר עַד מֹשֶׁה…

לפני ואחרי

מה קרה לפני: "אֲבָל תַּלְמִידֵי הַחֲכָמִים יָדְעוּ, שֶׁשִּׁתִּיקָתוֹ שֶׁל רַבִּי יוֹסֵי עֲמֻקָּה וַחֲזָקָה יוֹתֵר מִמַּאָה צְעָקוֹת."?

מה קרה אחרי: "הוּא זֶה שֶׁעָרַךְ אֶת הַ"מִּשְׁנָה" – הַסֵּפֶר שֶׁמְּאַגֵּד בְּתוֹכוֹ אֶת כָּל סוֹדוֹת הַתּוֹרָה שֶׁבְּעַל-פֶּה שֶׁעָבְרוּ מִדּוֹר לְדוֹר עַד מֹשֶׁה…"?

סיבה ותוצאה מתוך המעשה

האירוע הנתון	מה גרם לו?	מה הייתה תוצאתו?
רַבִּי מֵאִיר – שֶׁהָיָה אָדָם שֶׁשִּׂכְלוֹ מָהִיר כְּמוֹ בָּרָק – הָיָה טוֹעֵן: "מֵתָּר!"		
אִי אֶפְשָׁר הָיָה לְהִתְוַכֵּחַ עִם הַסְּבָרָה הַטְּהוֹרָה וְהַחַדָּה שֶׁלּוֹ.		

4. הבנה והעמקה

המסר העולה מן הסיפור: המידה הטובה והדרך לעבודת השם העולות מן המעשה

א. מה מלמד המעשה "'הלכה כמותו' — 300 הלכות במשנה" על רבי יוסי בן חלפתא? הביאו שתי ראיות מדויקות מן הסיפור.

ב. הסבירו במילים שלכם את המשפט: "רַבִּי יוֹסֵי יָדַע כִּי כְּדֵי לִמְצֹא אֶת הָאֱמֶת הַטְּהוֹרָה שֶׁל הַתּוֹרָה, לֹא צָרִיךְ לְמַהֵר.".

ג. אילו רבי יוסי בן חלפתא לא היה פועל כפי שמתואר ב־"שָׁנִים לְאַחַר מִכֵּן, קָם הַמַּנְהִיג הֶעָצוּם, רַבִּי יְהוּדָה הַנָּשִׂיא." — כיצד היה הסיפור עשוי להסתיים?

ד. כיצד האירוע "הַיּוֹם נִלְמַד עַל חָכָם גָּדוֹל, חָכָם קָדוֹשׁ שֶׁכְּמַעַט אַף פַּעַם לֹא דִּבֵּר הָרִאשׁוֹן בַּוִּכּוּחַ, הוּא בְּדָרְכּוֹ..." מחזק את המסר של הסיפור?

5. קומיקס — אירועים ממשיים מן הסיפור

ציירו כל אירוע והוסיפו מתחתיו משפט מתאים.

1. להלן מערך חינוכי, רגשי ומרתק על רבי יוסי בן חלפתא וסוד 300 ההלכות .

2. קַרְנֵי שֶׁמֶשׁ זְהֻבּוֹת חָדְרוּ דֶּרֶךְ הַחַלּוֹנוֹת וְהֵאִירוּ אֶת...

3. בַּזְּמַן שֶׁכֻּלָּם הֵרִימוּ קוֹל וְהֵבִיאוּ הוֹכָחוֹת מְהִירוֹת,...

4. כִּי יֵשׁ טַעַם עָמֹק בַּתּוֹרָה שֶׁאוֹמֵר כָּךְ וְכָךְ...״.

סיפור 41 • רבי יוסי בן חלפתא • ״הלכה כמותו״ — 300 הלכות במשנה

5. רַבִּי יְהוּדָה הַנָּשִׂיא קָבַע כְּלָל יְסוֹד עֲצוּם וּמַרְעִישׁ,...

6. תְּנוּ לַיְלָדִים לִקְרֹא אֶת מָה שֶׁאָמַר חָכָם א׳ בְּקוֹל, וְאֶת מָה...

6. כתיבה ויצירה בעקבות הסיפור

☐ **יומן:** כתבו מנקודת מבטו של מי שראה את האירוע "אֲבָל בְּתוֹךְ כָּל הָרַעַשׁ וְהַוּכּוּחִים, אִם הֱיִיתֶם בָּאִים לַפִּנָּה וּמִסְתַּכְּלִים הֵיטֵב, הֱיִיתֶם רוֹאִים שָׁם חָכָם...".

☐ **מכתב:** כתבו לרבי יוסי בן חלפתא בעקבות "אִי אֶפְשָׁר הָיָה לְהִתְוַכֵּחַ עִם הַסְּבָרָה הַטְּהוֹרָה וְהַחַדָּה שֶׁלּוֹ.".

☐ **דו־שיח:** חברו שיחה שהייתה יכולה להתרחש רגע לפני "הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא צִוָּה עָלֵינוּ מִשִּׁינַי שֶׁנִּפְסַק הֲלָכָה כְּמוֹ רַבִּי יוֹסֵי בֶּן חַלַפְתָּא בְּכָל דָּבָר שֶׁהוּא...".

☐ **דיווח:** כתבו ידיעה קצרה שכותרתה "'הלכה כמותו' — 300 הלכות במשנה".

המחזה

רגע מן הסיפור	הדמויות	מה יאמרו או יעשו?
רַבִּי מֵאִיר – שֶׁהָיָה אָדָם שֶׁשִּׂכְלוֹ מָהִיר כְּמוֹ בָּרָק – הָיָה טוֹעֵן: "מֵתָר!		
שָׁנִים לְאַחַר מִכֵּן, קָם הַמַּנְהִיג הֶעָצוּם, רַבִּי יְהוּדָה הַנָּשִׂיא.		

7. חיבור לחיים מתוך המעשה

א. מה אפשר ללמוד מן הדרך שבה רבי יוסי בן חלפתא פעל באירוע "בְּאוֹתוֹ רֶגַע קָרָה קֶסֶם בְּבֵית הַמִּדְרָשׁ שֶׁל צִפּוֹרִי."?

ב. תארו מצב מחיי הכיתה שבו אפשר ליישם את המסר של "הלכה כמותו" — 300 הלכות במשנה".

ג. איזו פעולה מעשית תעשו השבוע בעקבות הסיפור?

מרבי יוסי בן חלפתא ומן המעשה "הלכה כמותו" — 300 הלכות במשנה" למדתי

ש_____.

מחוון למורה — 100 נקודות

ידיעת פרטי הסיפור	סדר וסיבה־תוצאה	ראיות מן הטקסט	הבנת המסר	יצירתיות ויישום
25	20	20	20	15